

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214204994
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3214204994.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného PERSPECTA Legal, s.r.o. so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, proti odporcovi: R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. F. XXX, XXX XX T. F. T., o zaplatenie 1 742,11 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 337,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 81,86 eur od 26.12.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 135,24 eur od 26.01.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 120,41 eur od 26.02.2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 18.12.2014 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 742,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 85,36 eur od 26.12.2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 98,48 eur od 26.1.2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 164,48 eur od 26.2.2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 26.3.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 617,90 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 40,26 eur od 26.1.2012 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 151,24 eur od 26.2.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 331,94 eur od 26.12.2012 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 248,95 eur od 26.12.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) uzavrela s odporcom dňa 18.5.2011 zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, a dňa 18.5.2011 dodatok k zmluve o pripojení, ktorého predmetom bolo poskytnutie zľavy na využívané služby alebo zariadenie/mobilný telefón NOKIA C5-03 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Ďalej právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 6.7.2011 zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytnutie služieb mobilného internetu, a toho istého dňa dodatok k zmluve o pripojení o lehote viazanosti 24 mesiacov. Odporcovi bolo poskytnuté dátové zariadenie Huawei E1750. Ďalej právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 28.10.2011 zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, a toho istého dňa dodatok k zmluve o pripojení, ktorého predmetom bolo poskytnutie zľavy na využívané služby a/alebo zariadenie/mobilný telefón SAMSUNG S5830 Galaxy Ace v lehote viazanosti 24 mesiacov. Ďalej právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 2.12.2010 zmluvu o pripojení Fix, ktorej predmetom bolo poskytovanie mobilných hlasových služieb, spolu s dodatkom k zmluve o pripojení, ktorého predmetom bolo poskytnutie zľavy na využívané služby alebo zariadenie/

mobilný telefón SAMSUNG S5230 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi plnenie riadne a včas a za poskytnuté služby vystavil odporcovi faktúry, ktoré odporca do dňa podania žaloby neuhradil. Vzhľadom na to, že odporca si svoj zmluvný záväzok nesplnil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok z 20.11.2013 postúpila pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa a toto postúpenie oznámila odporcovi.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril a na pojednávaní dňa 26.8.2015 sa nezúčastnil. Na pojednávaní sa nezúčastnil ani navrhovateľ a jeho právny zástupca.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to najmä: zmluva o pripojení z 18.5.2011, dodatok k zmluve o pripojení z 18.5.2011, zmluva o pripojení zo 6.7.2011, dodatok k zmluve o pripojení zo 6.7.2011, oznámenie o postúpení pohľadávky z 27.11.2013, faktúra č. 7112405369, faktúra č. 7200206167, faktúra č. 7201384431, faktúra č. 7202584942, faktúra č. 7212677813, zmluva o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení (bez dátumu), oznámenie o postúpení pohľadávky z 27.11.2013, faktúra č. 7200291673, faktúra č. 7201471648, faktúra č. 7212493514, zmluva o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení (bez dátumu), oznámenie o postúpení pohľadávky zo 4.12.2013, faktúra č. 7201290971, a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Slovak Telekom (predtým T-Mobile), uzavrel s odporcom štyri zmluvy o pripojení a dodatky k týmto zmluvám. Na základe týchto zmlúv a dodatkov právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi prístup k svojej telefónnej sieti a odpredal mu mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia zn. Nokia C5-03, Huawei E1750, Samsung S5830 Galaxy Ace a Samsung S5230 za zvýhodnené ceny. Súčasťou dodatkov k zmluvám o pripojení bolo ustanovenie o zmluvnej pokute. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry č. 7112405369, 7200206167, 7201384431, 7202584942, 7212677813, 7200291673, 7201471648, 7212493514, 7201290971. Odporca uvedené faktúry neuhradil. Právny predchodca navrhovateľa postúpil pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa, čo oznámil odporcovi oznámeniami o postúpení pohľadávky z 27.11.2013 a oznámením o postúpení pohľadávky zo 4.12.2013.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 18.2.2011 zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Súd mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili štyri zmluvy o pripojení podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. a dodatky k týmto zmluvám. Súd tieto zmluvy a dodatky v ich súhrne vyhodnotil ako spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže ich uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti s odporcom, ktorý nekonal na účely podnikania alebo zamestnania, na zmluvách a dodatkoch je uvedené jeho rodné číslo a číslo občianskeho preukazu, nie IČO, a samotné záhlavie tabuliek na vyplňanie údajov o účastníkovi v zmluvách a v dodatkoch uvádza, že ide o fyzickú osobu nepodnikateľa, pričom navrhovateľ nepreukázal a ani netvrdil opak.

Na základe zmlúv o pripojení a dodatkov navrhovateľ poskytoval odporcovi službu pripojenia k svojej telefónnej resp. dátovej sieti. Odporca napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradil vystavené faktúry za túto službu. Navrhovateľ má z titulu skutočne poskytnutých a fakturovaných služieb nárok na úhradu faktúry č. 7200291673 v sume 40,26 eur s DPH a príslušných častí faktúr č. 7112405369, č. 7200206167, č. 7201384431 a č. 7201471648, a to tých častí, v ktorých boli fakturované skutočne poskytnuté služby (mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby). Z faktúry č. 7112405369 ide o sumu 68,2181 eur (56,6414 + 0,9128 + 10,6639 eur) bez DPH (81,86 eur s DPH), z faktúry č. 7200206167 ide o sumu 79,1545 eur (58,7330 + 20,4215 eur) bez DPH (94,98 eur s DPH), z faktúry č. 7201384431 ide o sumu 68,1531 eur (56,9059 + 11,2472 eur) bez DPH (81,78 eur s DPH) a z faktúry č. 7201471648 ide o sumu 32,1930 eur (31,1749 + 0,7967 + 0,2214 eur) bez DPH (38,63 eur s DPH). Súd preto návrhu v tejto časti (spolu v sume 337,51 eur s DPH) vyhovel.

Navrhovateľ však nemá nárok na zaplatenie tých častí uvedených faktúr, ktorými jeho právny predchodca fakturoval odporcovi „upomienky oneskorenej platby“ a „iné poplatky a služby“. Pokiaľ ide o „iné poplatky a služby“, z faktúr tak ako ich navrhovateľ predložil súdu (bez prehľadu poplatkov a prevádzky), nevyplýva, z akého dôvodu právny predchodca navrhovateľa účtoval odporcovi „iné poplatky a služby“ (v sume 66,00 eur bez DPH faktúrou č. 7201384431 a v sume 93,8333 eur bez DPH faktúrou č. 7201471648). Navrhovateľ neuviedol ani nepreukázal, aké „iné služby“ jeho právny predchodca odporcovi poskytol a aké poplatky - za čo a na základe čoho - účtoval. Takéto poplatky nevyplývajú zo zmlúv ani z dodatkov a iný doklad o tom, že by medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom boli takéto poplatky dohodnuté, navrhovateľ súdu nepredložil (najmä navrhovateľ nepredložil všeobecné podmienky, cenník resp. sadzobník dohodnutý medzi jeho právnym predchodcom a odporcom).

Navrhovateľ teda nepreukázal nárok na tieto poplatky a neunesol ani dôkazné bremeno o správnosti vyrubenia týchto poplatkov.

Pokiaľ ide o poplatky za upomienku vo výške 3,50 eur, účtované faktúrami č. 7112405369, č. 7200206167, č. 7201384431 a č. 7202584942, navrhovateľ ani v tomto prípade nepreukázal a ani neuviedol, kedy jeho právny predchodca upomienky vystavil, akým spôsobom ich doručil odporcovi a aké náklady mu tým vznikli. Nie je ani jasné, či právny predchodca navrhovateľa uplatňoval poplatok za upomienky podľa cenníka (cenník navrhovateľ súdu nepredložil), alebo ako náhradu skutočných nákladov, ktoré mu vznikli pri vystavení a odoslaní upomienok (tieto náklady však navrhovateľ súdu nepreukázal). Ak by malo ísť o náhradu skutočných nákladov, súd konštatuje, že navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz a ani vyúčtovanie nákladov, ktoré boli spojené s vystavením a odoslaním upomienok. Ak by malo ísť o poplatok v zmysle cenníka, k tomu súd uvádza, že takýto poplatok by bolo potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to jednak preto, lebo vyžaduje úhradu nákladov v paušalizovanej sume bez toho, aby bol dodávateľ povinný preukazovať skutočnú výšku týchto nákladov - v konečnom dôsledku tak tento poplatok zbavuje dodávateľa dôkazného bremena, ktoré by inak musel niesť [§ 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka]. Okrem toho to umožňuje dodávateľovi uplatňovať poplatky za upomienky bez kontroly, teda vyhotoviť napríklad ľubovoľný počet upomienok, na základe čoho môže účtovať poplatky resp. tzv. náklady za vystavenie upomienky ľubovoľne často. Poplatok za upomienku vo výške stanovenej v cenníku z vyššie uvedených dôvodov spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je teda v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto ide o neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Okrem toho, ako už bolo uvedené, navrhovateľ súdu nepredložil cenník jeho právneho predchodcu, teda pokiaľ ide o účtovaný poplatok za upomienku, aj keby tento poplatok nebol považovaný za neprijateľný, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o správnosti vyrubenia tohto poplatku podľa cenníka.

Súd napokon zamietol aj návrh na zaplatenie súm 617,90 eur (zmluvná pokuta fakturovaná faktúrou č. 7212677813), 331,94 eur (zmluvná pokuta fakturovaná faktúrou č. 7212493514) a 248,95 eur (zmluvná pokuta fakturovaná faktúrou č. 7201290971) z týchto dôvodov: Súd vyhodnotil ustanovenia dodatkov k zmluvám o pripojení (bod 3 resp. bod 4 jednotlivých dodatkov), ktoré sa týkajú zmluvnej pokuty, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka poškodzuje spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka veľmi široko formuluje okruh porušení povinností spotrebiteľom, ktoré sú sankcionované zmluvnou pokutou („v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti ...“, resp. „v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka, najmä hociktorej povinnosti uvedenej v...“ a nasleduje odkaz na množstvo článkov dodatku a všeobecných podmienok), a tiež stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa (napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti). V tomto prípade síce vo vzťahu k prvým dvom zmluvám o pripojení a dodatkom vyplýva z navrhovateľom predložených neuhradených faktúr, že odporca porušil povinnosť riadne a včas platiť cenu za poskytované služby v prvom roku 24-mesačnej viazanosti (vo vzťahu k ďalším dvom zmluvám o pripojení a dodatkom to nie je možné zistiť, keďže tieto zmluvy a dodatky nie sú datované), avšak súdna kontrola zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je abstraktná, preto na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky postačuje, že táto zmluvná podmienka je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd mal preukázané, že uvedená zmluvná podmienka bola koncipovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy a nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou formulárov dodatkov k zmluvám o pripojení, s ktorými tvorí jeden súvislý text. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi alebo jeho právnenému predchodcovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť, súd preto v tejto časti (týkajúcej sa zaplatenia zmluvných pokút 617,90 eur, 331,94 eur a 248,95 eur spolu s úrokom z omeškania z týchto súm) žalobu zamietol.

Súd pripomína, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rovnakého znenia, s rôznymi sumami zmluvnej pokuty, už súdy viackrát právoplatne rozhodli (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2010). Preto konajúci súd v tomto prípade upustil od opätovného vyslovenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súdmí už skôr vyslovená neprijateľnosť zmluvnej podmienky sa zakladá najmä na skutočnosti, že táto zmluvná podmienka je veľmi široko formulovaná (pozri vyššie) a stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa. Takto

formulovaná zmluvná podmienka je teda neprijateľná zo samotnej svojej podstaty, bez ohľadu na výšku zmluvnej pokuty, ktorú ustanovuje.

Keďže sa odporca neuhradil faktúry č. 7200291673 a príslušných častí faktúr č. 7112405369, č. 7200206167, č. 7201384431 a č. 7201471648 (v tej časti, v ktorej mal navrhovateľ resp. jeho právny predchodca nárok na úhradu) riadne a včas dostal do omeškania, patrí navrhovateľovi právo na úrok z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivéj uvedenej faktúry, teda od 26.12.2011 zo sumy 81,86 eur (z faktúry č. 7112405369), od 26.1.2012 zo sumy 94,98 eur (z faktúry č. 7200206167) a rovnako od 26.1.2012 zo sumy 40,26 eur (z faktúry č. 7200291673), od 26.2.2012 zo sumy 81,78 eur (z faktúry č. 7201384431) a rovnako od 26.2.2012 zo sumy 38,63 eur (z faktúry č. 7201471648). Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 26.12.2011, k 26.1.2012 aj k 26.2.2012 bola 1,00 %, preto výška úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 9,00 % ročne.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech, pričom odporca mal úspech vo väčšom rozsahu než navrhovateľ, odporca však nežiadal o náhradu trov konania a ani mu žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.